

Předložení diplomové práce se zabývá strategií vyprávění v knize *Vzory dětství* (v originále *Kindheitsmuster*) od Christy Wolfové. Toto dílo do velké míry obsahuje autobiografické prvky, autorka v něm čtenáři zpřístupňuje nejen řadu událostí ze svého života, ale i samotný proces vzpomínání si na vyprávění a jeho písemné ztvárnění. Autorka tak netradičním způsobem zasahuje do literárního díla, což se zdá být v rozporu s některými moderními literárněvědnými teoriemi zabývajícími se funkcí autora. Další částí této diplomové práce tedy je jisté zmapování teorií týkajících se právě vztahu autora a literárního díla. Aby mohla být rozhodnuta otázka významu prvku ze života Christy Wolfové pro samotné *Vzory dětství*, nechybí této diplomové práci ani stručný životopis autorky, zahrnující především její literární tvorbu a markantní vlivy na ni.

První ze tří hlavních částí této diplomové práce se zabývá teoretickými statemi týkajícími se pojmu a pozice autora (potázmo i vyprávěče) v naratologii: je možné, aby literární dílo bylo vnímáno bez znalosti dat o jeho autorovi, které nejsou obsazeny v samotném textu díla, je instituce autora nepostradatelná? Ačkoliv teoretici odpovídají na tuto otázku hledají již od dob antiky, vznikly významnější a rozsáhlejší teoretické práce k tomuto tématu teprve ve druhé polovině 20. století.

Ruský formalista Boris Tomasevskij vyjádřil v r. 1923 myšlenku, že odpověď na tuto otázku je dána již kontextem, ve kterém se uvedena tematika zkoumá. Pokud jde o rovinu literární historie, je autorův životopis relevantní pouze do té míry, do jaké se sám v literárním díle odrazí. Na rovině kulturní historie nepostrádá však autorův život a hlavně jeho názory a způsob, jakým byl zvenjšku ovlivněn či ovlivňoval ostatní, jisté důležitosti.